

Hvad angår forslaget punkt 4 om en udvidelse af bygherrens ansvar, synes jeg, at der allerede efter de gældende regler er mulighed for at give påbud til de arbejdsgivere på en byggeplads, som ikke etablerer de aftalte sikkerhedsforanstaltninger. En udvidelse af bygherrens ansvar vil efter min opfattelse gøre ansvarsfordelingen uklar i forhold til arbejdsgiveren. Vi har jo under debatten tidligere i dag konstateret, at vi faktisk er optaget af en klarhed i forhold til arbejdsgivernes ansvar for arbejdsmiljøet. Man skal være varsom med at skubbe ansvaret i nogle faser over til andre, så de dermed kan spille pingpong med hinanden.

Med hensyn til punkt 5 og punkt 6 er jeg helt enig i, at Arbejdstilsynet bør inddrages i en vurdering af arbejdsmiljøet på planlagte arbejdspladser på et så tidligt tidspunkt som muligt. Det er faktisk allerede på nuværende tidspunkt muligt at høre Arbejdstilsynet, før et byggeri sættes i gang inden for arbejdsmiljøtunge dele af erhvervsbyggeriet.

Der er også i øjeblikket overvejelser om at indføre en mulighed for, at Arbejdstilsynet ud fra oplysninger om den påtænkte anvendelse af et byggeri skal kunne give forhåndstilkendegivelser vedrørende arbejdsmiljømæssige aspekter i det færdige byggeri. Der arbejdes her med nybyggeri, og der arbejdes med større ombygninger, hvor arbejdsmiljøproblemer kan forudses i det færdige byggeri.

Jeg kan imidlertid ikke på nuværende tidspunkt støtte det konkrete forslag, da en obligatorisk ordning som foreslået i punkt 5 efter min opfattelse vil medføre nogle administrative og økonomiske omkostninger, som vil overstige eventuelle fordele.

Jeg finder, at der i forslaget punkt 6, som det også er tilfældet med andre dele af forslaget, er en fare for, at arbejdsgiverne fratages ansvaret for arbejdsmiljøet, ved at der lægges et øget ansvar på bygherren, som jeg også omtalte før, eller på den udbydende eller projekterende, hvilket vil betyde en ansvarsforflygtigelse, og at ansvarsfordelingen bliver uklar. Det må efter min opfattelse fastholdes, at det er arbejdsgiveren, der har det primære ansvar for et sikkert og sundt arbejdsmiljø.

Endvidere finder jeg, at forslaget om at tillægge byggemyndighederne flere opgaver vedrørende arbejdsmiljø kan skabe forvirring med hensyn til, hvem der er selskabsmyndighed på området, byggemyndighederne eller Arbejdstilsynet, og det synes jeg ville være u hensigtsmæssigt.

Men overordnet sagt er der dele i dette forslag, som klart har min og regeringens sympati, og som forhåbentlig også vinder sympati i de forhandlinger, vi sidder med i øjeblikket, og jeg synes, at forslaget her har været et positivt bidrag til forhandlingerne. Men der er altså også nogle dele af det, som vi må afvise.

Poul Erik Dyrland (S):

Da vi lidt tidligere på eftermiddagen debatterede arbejdsmiljø, nævnte jeg i min ordførertale udbyderens og bygherrens ansvar over for arbejdsmiljøet.

Når vi ser på det forslag, som SF har fremsat, og studerer det nærmere, er der efter vores opfattelse en lang række uklarheder i forslaget, men ved et nærmere studium kan man også konstatere, at SF rent faktisk er inde på noget af det samme, som vi tidligere på dagen har haft fat i, og det vil jeg gerne kvittere for.

Det er vigtigt at få sat fokus på denne vinkel af ansvaret for arbejdsmiljøet. Det er vigtigt at få sat udbydernes, bygherrenes og de projekterendes rolle i centrum, for det er ikke alene bygherrer, vi her taler om.

Efter vores opfattelse skal arbejdsmiljøet altid være en central faktor, når kvaliteten skal måles, i enhver opgave, der udføres. Man kan så diskutere, om forslaget, som vi her behandler, er vejen frem. Om det nu er måden at gøre det på bare at vedtage et sådant forslag, er vi meget usikre på i den socialdemokratiske gruppe.

Vi er enige i, at udbydere/bygherren og den projekterende skal have et større ansvar, men det må aldrig nogen sinde betyde, at arbejdsgiverens objektive ansvar sættes over styr. Det må aldrig ende dér, hvor der kan opstå diskussion om, hvem der har ansvaret for arbejdsmiljøet. Der er grund til at slå fast, at den, der har ansvaret, er den, der har folk på lønningslisten, hvad enten der er tale om en entreprenør eller for den sags skyld en fabrikant, der lige har købt en splinterny, nøglefærdig fabriksbygning. Der må aldrig kunne spilles pingpong med det ansvar.

Det betyder som sagt ikke, at udbyderne og bygherren og de projekterende skal gå fri, men hvordan dette skal klares rent juridisk, og hvilke afledte konsekvenser det vil få at placere et sådant ansvar, giver forslaget her ikke noget svar på, og det har vi heller ikke på nuværende tidspunkt noget konkret svar på.

Derfor må det være på sin plads, at de mange spørgsmål og konsekvenser, der måtte være, bliver nærmere belyst. Jeg kan få øje på, at